

Pouka dva

Pravilna milostinja i molitva

Ključni redak:
***„Pazite da svoje
pravednosti ne činite
pred ljudima da vas
oni vide. Inače, nema
vam plaće u vašeg
Oca koji je na
nebesima.“***
Matej 6: 1

***Izabrani tekst: Matej
6: 1-8***

Dio Isusove propovijedi na Gori sadrži lekcije o pravilnom davanju i molitvi. Učitelj je naglasio važnost pravog motiva, a to je da se nastoji ugoditi Bogu, a ne da drugi dobro misle o nama.

U našem ključnom stihu Isus je upozorio svoje učenike da ne čine "pravednosti"—milost u verziji Kinga Jamesa—s namjerom ih drugi vide i da im se dive. "Kada

dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi

hvalili." (vs. 2) "Pravednosti" mogu uključivati davanje našeg vremena, talenta ili financijskih sredstava iz različitih razloga. Takva naša sredstva mogu se dati onima u potrebi, braći općenito ili za rad na širenju evanđeoske poruke.

Riječ "licemjeri" u izvornom grčkom jeziku odnosila se na kazališne glumce koji su nosili masku. Takvi su glumci jednostavno igrali "ulogu", a nisu pokazivali svoje pravo unutarne ja. U više navrata Isus je temeljito osudio grijeh licemjerja, kojim se zapravo pokušava prevariti druge. Ovom prilikom Isus upozorava na izigravanje svetosti u vršenju dobročinstva kako bi bili viđeni od drugih i na taj način dobili njihove pohvale. Bog je u stanju čitati srce i neće blagoslivljati milostinju ili druga dobra djela, osim ako su motivirana iskrenošću i predanošću prema njemu. (Jeremija 17: 10; Efežanima 6: 6-8) Naš nebeski Otac cijeni naše davanje, ne prema danoj količini, već prema duhu koji potiče davanje.—Luka 21: 1-4

Licemjeri bučno privlače pažnju na sebe kada ulažu vrijeme, talent ili novac i obično ubrajaju koliko daju od tih stvari. Isus je takvo ponašanje kritizirao, govoreći: "Oni imaju svoju nagradu", implicirajući da kakvu god zemaljsku reputaciju steknu u obliku ljudske pohvale, s Božjeg stajališta od toga neće imati vječnu korist. Ako se naše davanje vrši u tajnosti, izbjegavajući dobivanje pažnje od toga, tada će naša motivacija ostati čista. Pavao je pozivao: "Što god radite, zdušno činite, kao Gospodinu, a ne ljudima."—Kološanima 3: 23

Tada je Isus naglasio važnost iskrenosti kad se moli, govoreći: "Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskrižjima ulica da se pokažu ljudima." "Kad moliš, uđi

u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti." (Matej 6: 5, 6) Isusove osobne molitve njegovom nebeskom Ocu nisu upućene u javnosti, već najčešće u osami. (Matej 14: 23; 26: 36-44; Luka 6: 12) Isto tako, naše osobne molitve Bogu ne smiju se namjerno obavljati u javnosti kako bi impresionirale druge našom predanošću Bogu. Umjesto toga, takve bi se molitve trebalo obavljati u osobnoj komunikaciji s Ocem. Molitva s prisutnim ljudima, poput naše kuće ili na našim okupljanjima s vjernicima, također je prikladna, ali uvijek treba biti upućena Gospodinu, a ne impresionirati slušatelje.—Djela apostolska 2: 42; 12: 12

Isus je dodao: "Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani." (Matej 6: 7, *NIV*) Naše bi molitve trebale proizaći iz našeg srca uz aktivnu misao, a ne mehaničkim recitiranjem istih fraza. Slijedeći tako Učiteljev primjer i učenja, bit će nam omogućeno da dajemo drugima i pravilno molimo.